Zsidókhoz írt levél, 1. rész
1957. augusztus 21.
Jeffersonville, Indiana
William Marrion Branham

Zsidókhoz írt levél, 1. rész
(Hebrews Chapter One)

Hogy adjunk egy kis… Azt hiszem nincs számomra semmi jobb, csakis az Ige… A hit hallásból van, Isten Igéjének hallásából. Szerdánként és vasárnaponként, legalábbis az egyik vasárnapi szolgálaton, hogy a pásztornak egy kis pihenés is jusson, amit nagyon megérdemel, azt gondoltam, hogy csak vegyünk végig egy könyvet a Bibliából. Régebben csináltuk ezt, és volt, hogy egy évet is eltöltöttünk így. Emlékszem, hogy egyszer egy teljes évet töltöttünk el a Jelenések Könyvével. És micsoda dolgokat tanultunk meg belőle, csodálatos volt! Aztán vettük Dániel könyvét és a Teremtés könyvét, vagyis a Kivonulás könyvét, és szépen vettük egyik fejezetet a másik után, és az egybefogta az egész Bibliát. Óh, ezt annyira szeretem.

Aztán egy kicsit később majd el kell… Ha az Úr továbbra is megáld és ahogy haladunk, nagyon mély dolgokba megyünk bele, igazán mélyekbe. És csak megyünk majd helyről helyre az Igében vele. És szeretnék összehasonlítani is igeverseket. Így kell ennek lennie. Hiszen ez egyetlen hatalmas, csodálatos kép. És ebben a Könyvben, amit tanulmányozunk, ott lesz az üdvösség, az Isteni gyógyítás, a csodák, az irgalom, és… Óh, minden egybejön itt. És talán majd ha egy olyan helyre érek, ahol… Majd el kell mennem összejövetelekre… Nem tudom, hogy mikor kell majd elmennem, hogy mikor hívnak, mert addig nem tervezek el semmit, amíg vezetést nem érzek arra a bizonyos dologra. És az talán… Lehet, hogy hajnalban Kaliforniába repülök, vagy Maine (méjn) államba, vagy valahová, ahová Ő elhív engem. Ezért van, hogy nem állítok össze nagy, hosszú útiterveket, mert nem tehetem. A szolgálatom nem úgy van megtervezve, hanem máshogy.

És most hazajövök egy kis pihenésre. Tíz kilót fogytam az utolsó összejövetelre. És Mercier (mörsziör) és Goad (gód) testvérek itt voltak nemrégiben és azt mondták: - Branham testvér, látjuk, mit teszel: az egész szívedet beleadod… Én csakis így tudok jó munkát végezni az Úrnak, ha mindenemet beleadom a Krisztus ügyéért: minden erődet, teljes lelkedet, telje szívedet, teljes elmédet, mindenedet, amid csak van… Amikor bármit is csinálsz, azt vagy jól csináld, vagy sehogy sem. Érted? Csak hagyd akkor. Ha keresztény akarsz lenni, akkor mindenedet add oda Krisztusnak. Az idődet, a tehetségedet, mindenedet. Felfigyeltem egy fiatalemberre. A te feleséged, igaz, Burns (börnsz) testvér? Aki ott játszik és énekel, az a fiatal pár: nem is zongora az és nem is orgona, hanem valamilyen más hangszer: a húrokon kell játszani, és azzal tesznek valamit az Úrért. Ha ezt meg tudod tenni és énekelni, az… Lelkeket nyersz meg. Csinálj valamit, bármit, ha fütyülni tudsz, akkor fütyülj. Csak csinálj valamit, hogy

bizonyságot tegyél, hogy tegyél valamit Isten Országáért. Bármid is van, használd azt Isten szolgálatára.

Most pedig próbálunk nem túl sokáig itt maradni, mert tudom, hogy dolgoztok, és hogy fel kell kelnetek. Én minden reggel mókusra vadászom. Az igazat mondom nektek, azt csinálom. Azért jövök ide, hogy pihenjek egy kicsit. Úgyhogy általában reggel négykor felkelek és megyek az erdőbe vadászni egy kicsit aztán lefekszem. És most már kezdem visszaszedni azt a súlyt, ezért még pihenni fogok egy kicsit, ha az Úr is úgy akarja. És minden rendben van.

Jól van, akkor most lapozzunk a Bibliában… Szeretném, hogy ha tudjátok, minden este hozzátok el a Bibliátokat. Ha pedig valakinek nincs Bibliája, és mégis követni szeretné a felolvasott részeket, akkor van néhány Bibliánk, a diakónusok majd kiosztják nektek. Van aki kér egyet? Csak jelentkezzetek. Egyet…

Vajon Doc (dok) testvér… Gyere, és fogd ezeket a Bibliákat. Ott állnak, és Burns (börnsz) testvér is. Így van: Burns (börnsz) testvér? Hallottam, hogy azt mondja… Hogyan? Conrad (konred). Hívtam őt… Lehet, hogy rosszabodik a hallásom, Neville testvér. Hogy is hallhattam azt, hogy Burns (börnsz)? Ismerem azt a testvért, és egyszerűen nem jutott eszembe a neve. És tudjátok, ahogy öregszem, rájöttem, hogy a Bibliát is egyre nehezebb olvasnom. És nem szeretek belegondolni abba, hogy szemüveget kell feltennem ahhoz, hogy olvassam a Bibliát. De itt nemrégiben azt hittem, hogy meg is fogok vakulni. Úgyhogy átmentem Sam (szem)-hez. És Sam (szem) azt mondta: - Bill, nem tudom. Kérek neked időpontot egy szemésztől…

És elmentem Louisville (luivill)-be. És biztosan az Úr akarata volt, volt ott egy híres szemész, most nem jut eszembe a neve. Elolvasta a könyvemet és azt mondta: - Ha valaha is visszamész Afrikába, szeretnék elmenni veled… És azt mondta: - Nagyon babonásak, főleg a késsel, amikor vágni kell, ezért az életemből hat hónapot szeretnék odaadni hályogműtétekre és más dolgokra, misszióban… És azt mondta: - Ha együtt el tudnánk menni, és ebben a tekintetben rá tudnád őket beszélni erre… - Akkor ha vannak hályogaik és más szemproblémáik, én nagyon szeretnék rajtuk ingyen segíteni, hat hónapig… Elfelejtettem, milyen sokáig is kellett vele időpontra várni. És ott ültünk egy kis szobában, és a kis piros fény égett ott a sötét szoba hátuljában. El tudtam olvasni a betűket teljesen jól, húsz-húsz. Mindenhogyan láttam őket. Aztán átállította tizenöt-tizenötre, és úgy is el tudtam olvasni. Aztán tíz-tízre, és úgy is elolvastam. Azt mondta: - Nos, semmi baj nincs a szemeddel…

Volt egy kis távcsöve, egy olyan kis műszer, egy kis dolog… Tudjátok, azok a régi távcsövek. Hányan emlékeztek rájuk? Éppen olyan volt. Arra használták, hogy képeket nézzenek velük. És azt mondta: - Ezt el tudod olvasni? Azt mondtam: - Igen, uram… Azt mondta: - Akkor olvasd el nekem… És abban egy egész bekezdésnyi szöveg volt, és elkezdtem olvasni, ő pedig elkezdte tovább vinni a szöveget. Aztán egyre inkább lelassultam, és a végén megálltam. Azt mondta: - Egy dolog biztos, hogy elmúltál negyven éves… Azt mondtam: - Az biztos, már régen elmúltam negyven… Azt mondta: - Hogy csináltad? Azt mondta: - Az emberi

szem természetesen, negyven éves korban, ugyanúgy, mint ahogy megőszül a hajunk és így tovább, a szemgolyó eltompul… Azt mondta: - Ha elég sokáig élsz, utána megjavul… Azt mondta: - Az a másodlagos látás, így nevezik… De az emberek negyven éves korukban… Azt mondta: - Semmi baj nincs a szemükkel… Én meglátok egy hajszálat is a padlón, ha elég messze van tőlem. De ha közel van a szememhez… És azt mondta: - Amikor a Bibliát olvasod, azt is egyre távolabb tartod magadtól. De egy idő múlva a karod már nem lesz elég hosszú. Látod? Nem tudod elég messzire tartani magadtól…

Ezért készített nekem egy szemüveget, aminek az alsó része olvasáshoz kell. Azt mondta: - Nos, a szószéknél… Azt gondolta, hogy én is egy ilyen méltóságos prédikátor vagyok, tudjátok. És azt mondta: - A felső része pedig csak sima üveg. Az alsó része pedig olvasáshoz való, hogy közelre is jól lássak vele, így. És nagyon nem szeretem felvenni, tényleg nem.

Most pedig, a Biblia tanításában és… Ma este itt van nálam az Újszövetség. Van nálam egy Collins (kolinsz)-féle Újszövetség, amit jó nagy betűkkel nyomtattak. De aztán amikor a másikból olvasok, akkor lehet, hogy felteszem majd a szemüveget, hogy tudjak belőle olvasni. Akárhogy is, örülök annak, hogy van valamim, amivel még mindig tudok olvasni. És amim csak van, én mindent oda fogok adni Isten dicsőségére, mindent, amit csak tudok, és remélem, hogy Ő elveszi annak az öregkornak a jelét. Azt nem kérhetem Tőle, hogy a koromat vegye el… Tudjátok, ez egy olyan dolog, amin mindnyájunknak keresztül kell menni. És tudom, hogy már nem az a fiatalember vagyok, aki egykor voltam, ahogy itt álltam a szószéknél: 48 éves vagyok. És gondoljunk csak bele, két év múlva 50 éves leszek, Mike (májk) testvér. Óh, alig hiszem el. Két évvel ezelőttig fel sem tűnt, hogy elmúltam húsz éves. Így van. Bizony. El sem hittem! És még mindig nehéz elhinnem, egészen addig, amíg a tükörbe nem nézek, és utána már tudom. De ugyanolyan jól érzem magam, mint ahogy egész életemben éreztem magam, és ezért is hálás vagyok. Óh, dicsőség Istennek!

Most pedig, a Zsidókhoz írt levelet tanulmányozzuk. Ez… Ez a Biblia egyik legmélyebb, leggazdagabb könyve. Mondom nektek, ez egy olyan könyv, ami valóban… Ha Isten megengedi, és belemegyünk ebbe, biztos, hogy csodálatos dolgokat fogunk találni benne, és kiáltozva fogjuk Istent magasztalni… Most pedig, én… A Zsidókhoz írt levelet feltehetően Szent Pál írta, a legnagyobb Biblia magyarázó, szerintem, aki csak élt a világon a mi Úr Jézus Krisztusunkon kívül. És Pál különválasztotta a… Pál egy igazi Biblia tanító volt, az Ószövetségé. Akkoriban ez volt az egyetlen könyv, amit Bibliának neveztek. És Ő megpróbálta megmutatni a zsidóknak, különválasztva az Ószövetséget, megmutatni, hogy az Ószövetség az Újszövetségnek volt az árnyéka, vagy az előképe.

Akár ennyinél vonalat is húzhatnánk és három hónapot is eltölthetnénk ezzel. Hogy visszamenjünk… Ha most a Bibliánkban… Persze a Zsidók 1-nél vagyunk. De ha a Jelenések 12-höz lapozunk, akkor ott is tökéletesen látjátok, hogy az árnyék… Akinél van ceruza és leírja az igeverseket… A Zsidókban… Illetve a Jelenések 11-ben látjuk, hogy János Pátmosz szigetén van, és ott lát egy asszonyt az egekben állni, akinek a fejénél volt a nap és a lábai alatt a hold. És

az asszony egy születendő gyermekkel vajúdott. Fiúgyermeket szült. A vörös sárkány pedig ott állt, hogy elnyelje a gyermeket, amit megszületik, és a gyermek felvétetett a mennybe, és az asszony elmenekült a pusztába, ahogy egy ideig, ideig és fél ideig, vagyis az idő megosztásáig táplálttatott.

Nos, az asszony jelképezte az Egyházat, és a Gyermek, akit megszült, volt Krisztus. A lába alatt a hold volt a törvény, a nap pedig a fejénél a kegyelem. A tizenkét csillag a koronájában a tizenkét apostol volt. És ott volt, ami… A tizenkét apostol volt az Újszövetség dicsősége vagy megkoronázása. Értitek? „Mert nem vettethet más alap, csak ami már vetve van.” Értitek? Ez az Alap, az Újszövetség, az apostolok, az apostolok tanítása és így tovább, ez az Újszövetség alapkoronája. És aztán… A hold a nap árnyéka, csak annak a világosságát tükrözi, amikor a föld mögött van. És a hold ad világosságot, ami fényében éjszaka járhatunk. És milyen csodálatos képünk is van itt, egy másik csodálatos kép. A nap Krisztust jelképezi, a hold pedig az Egyházat. Ők olyanok, mint férj és feleség. És Krisztus távollétében az Egyház a kisebbik világosságot, az Evangéliumot tükrözi. És ez az a Világosság, amiben járnunk kell addig, amíg a Fiú-Nap újra felkel. Aztán az Egyház és a Fiú, a hold és a nap összeolvad. Értitek? A hold a nap egy része, és az Egyház Krisztus egy része. És Krisztus távollétében az Egyház az Ő Világosságát tükrözi. És aztán olyan biztosan, mint ahogyan a hold fényét látjuk, tudjuk, hogy a nap is ragyog valahol. És amíg az Egyház a Krisztus Világosságát visszatükrözi, addig Krisztus él valahol. Ámen! Gondoljatok csak bele ebbe!

Most pedig, a törvény a kegyelem egy típusa volt, de a törvényben nem volt megmentő erő. A törvény csak egy… A törvény egy rendőr volt. A rendőr börtönbe zár téged. De látjátok, kegyelem kell ahhoz, hogy kikerülj a börtönből. Értitek? Tehát Krisztus Vére, az Evangélium, kiszabadít bennünket a bűnből. A törvény csak bűnösökké tesz bennünket. A törvény csak azt mondta: - Bűnös vagy. Ne lopj. Ne paráználkodj. Ne tégy hamis tanúbizonyságot… Értitek? Ez egy rendőr, aki azt mondja, hogy rossz úton jársz és bűnös vagy. Az Evangélium pedig Jó Hír. Krisztus meghalt, hogy megmentsen bennünket a törvényszegéseinkből, a törvény ellen szegülésünkből. Krisztus meghalt, hogy kihozzon bennünket.

Pál, miután megtért, semmilyen teológiával vagy prédikátorokkal nem tanácskozott. Hanem észrevettétek-e, hogy elment három évre Arábiába. Az én véleményen szerint ez… Most ehhez kell egy háttér, hogy lássuk, mi ennek a lényege. És ma az első leckénk az, hogy megnézzük ezt a hátteret. Pál egy Biblia tanító volt, a nagyszerű, minden időkben híres Gamáliel tanítványa. Akkoriban ő volt az egyik legismertebb tanító, aki a törvényt és a prófétákat tanította. Tehát Pál iskolázott volt ezekben a dolgokban.

És aztán, amit nagyon szeretek benne, ahogy látta ezt a nagy kijelentést és őszinte volt a szívében: egy gyilkos, aki okozója volt István halálának és látta Istvánt meghalni a rádobált kövek és rögök alatt, amint halálra kövezték… Biztos, hogy megérintette Pált, amikor látta Istvánt meghalni… Kezeit az ég felé emelni és azt mondani: „Látom a mennyeket megnyílni, és látom Jézust Isten jobbján állni.” És azt mondta: „Atyám, ne ródd fel ezt bűnként ellenük.” És

elaludt. Észrevettétek-e ezt? Hogy nem halt meg? Ő elaludt. És hiszem, hogy nem is érezte a többi követ. Hanem mint ahogy egy kisbaba elalszik az anyukája keblén, István is úgy aludt el Isten karjaiban.

Itt van valami Pállal kapcsolatban, ami megérintette őt. Aztán ő… Ha bárki is meggyőződéssel küzdeni akar ez ellen, ő odament a főpaphoz, és megszerezte tőle a leveleket, amikben ez állt: „Letartóztatom azokat a zúgolódó embereket, azokat a hitszegőket (ma őket neveznénk radikális fanatikusoknak, vagy valami ilyesminek, akik zúgolódnak és ezzel zavargásokat keltenek). És egyszer s mindenkorra lezárjuk a dolgot." És aztán már úton is volt, egy régi rossz úton, nem olyan szép nagy úton, mint amilyenen mi szoktunk utazni. Palesztinában azok az utak csak szűk kis utak voltak, mint egy tehéncsapás az erdőn keresztül, ahol a tehenek, a birkák, a lovak, a szamarak és a tevék közlekedtek a hegyeken át. És miközben úton volt Damaszkusz felé, úgy dél körül, Pálra egy hatalmas Világosság ragyogott és a földre kényszerítette őt. Szeretném, hogy ezt megfigyeljétek. És ott – és ez most nem személyes, csak mivel ezt a hátteret kifejtjük, hogy tudjátok, hogy ugyanaz a Jézus…

Amikor itt volt a földön, azt mondta Ő: „Istentől jövök, és Istenhez megyek vissza." Amikor Izráel gyermekeit vezette, Ő Tűzoszlop volt, és Ő testté lett, és aztán visszatért ugyanabba a Tűzoszlopba. És amikor találkozott Pállal a damaszkuszi úton, Ő az a Tűzoszlop volt, az a Világosság, látjátok, az a nagy Világosság, és Pál azt mondta: - Ki az, akit én üldözök? És Ő azt mondta: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl."(A Világosság.) Óh, hát nem csodálatos Ő? És ma este itt van velünk: engedte, hogy lefényképezzék, ugyanaz a dolog. Látjátok? Tűzoszlop, Világosság, ugyanaz, ami volt: tegnap, ma és mindörökké ugyanaz… Nos, a vele lévő emberek nem látták azt a Világosságot. De attól még ugyanúgy ott volt. Ugyanaz az eredménye.

Nos, lehetséges-e, hogy valaki képes látni Krisztust ebben az épületben, és rajta kívül más pedig nem látja Őt? Természetesen. Ott is ez történt. És egy éjszaka, amikor Péter börtönben volt, szintén ez történt. És az a Világosság bejött a börtönbe és megérintette Pétert, és ő elsétált a belső őrök mellett és a külső őrök mellett, kiment a kapun, a főkapun és a városkapun. Péter azt mondta: „Biztosan álmodtam." De körülnézett és a világosság már nem volt ott: Krisztus, az örökkévaló, az örök Világosság. Ez Ő. Látjátok? Most pedig, az úton… És nézzétek, egy másik dolog, amiről beszélünk, éppen most jutott eszembe. A bölcsek, akik követték a csillagot, egészen Indiából, a Távol-Keletről hónapokon át, jöttek át a völgyeken és a sivatagokon és eljöttek a csillagvizsgálók mellett. És tudták az éjszaka idejét a csillagokból. És egyetlen történész vagy bárki más soha nem említette, hogy látta azt a csillagot, csakis azok a bölcsek. Csak nekik kellett látniuk azt. Tehát láthattok olyan dolgokat, amit egy másik társatok nem lát. Számotokra az a valóság. Számára pedig valami, amit nem ért. Akárcsak a megtérés: te megtérsz és élvezet Isten áldásait, csak úgy iszod magadba Isten áldásait. A másik ember pedig, aki ott ül melletted, azt mondja: - Ebből semmit sem értek… Értitek, látjátok? Erről van szó… - Egyszerűen nem értem. Nem értem, miről szól ez az egész… Ennyi, ő nem érti, te pedig mégis ott vagy, ez minden.

Most figyeljétek meg Pált, hogy úton van, és amint ez a nagy megtapasztalás megtörtént vele… Ő nem elégedett meg. Ezért olyan jó Pál. Nos, a ma esti leckénk nem olyan mély. Sekély lecke ez, de nemsokára mi is a mélyére megyünk. Ez egy nagyon sekély lecke, de ez még csak a kezdet. És hogy mi ez, ez az egyik dolog, ami felemeli Jézus Krisztust. Pál, először is… És mielőtt Pál ezt tette volna, ő egy Biblia-tudós volt. És egy Biblia-tudós a tanítását soha nem tapasztalatokra építi. Nem, uram. Ők a tanításukat soha nem tapasztalatokra helyezik. Lehet neked bármilyen megtapasztalásod. Annak ÍGY SZÓL AZ ÚR-nak kell lennie. Így van.

Most pedig, az Ószövetségben három módon ismertek meg egy üzenetet. Első a törvény, semmi más, csak a törvény. Aztán volt prófétájuk, álmodójuk, és volt nekik az Urim és Tumim. Nos, lehet, hogy ez egy kicsit mély. Az Urim és Tumim volt a melltábla, amit Áron a mellkasán viselt. Abban tizenkét kő volt: jáspis, szárdius, karbunkulus és így tovább. Mind a tizenkét nagy kő benne volt a melltáblában, és ez jelölte, hogy ő mindegyik törzsnek a főpapja volt, Izráel tizenkét törzsének. Ez a melltábla a templomban egy oszlopon lógott és amikor egy próféta prófétált, és biztosak akartak lenni abban, hogy igazat mondott-e vagy sem, a próféta vagy az álmodó megállt az Urim és Tumim előtt: elmondta az álmát vagy a látomását, amit látott. És ha a szent fények… Óh, látjátok ezt? Isten mindig a természetfölöttiben lakozott. Az kövek fényének összessége, azok a fények normálisak voltak, amíg a hangja meg nem szólalt. Amikor pedig a hangja érte azokat a köveket, ha az nem volt természetfölötti, akkor semmi nem történt. De ha természetfölötti volt, akkor azok a fények együtt mind a szivárvány színeit tükrözték. Ámen. És ez volt Isten, amint azt mondja: „Ez az Én prófétám. Az az álom Tőlem jött.” Az Urim és Tumim szerint ítélték meg.

Emlékeztek Saulra, amikor eltávolodott? Azt mondta, nem tudott álmodni. És Sámuel próféta már meghalt. Tehát semmi mód nem volt rá. Azt mondta: „Még az Urim sem szól hozzám”, semmi. Saul ott állt az Urim előtt, és a szavai csak tompa, halott koppanások voltak. Értitek? Ő, Isten, egyszerűen elutasította őt. És az Urim és Tumim, ez volt Áron igazolása a papságáról. Miután Áron elment, Mózes… A melltábla ott függött az oszlopon. Nos, az ároni papság megszűnt, amikor Jézus meghalt. És most, elválasztva a törvényt a kegyelemtől, még mindig van nekünk egy Urim és Tumim. Látjátok? Az Urim és Tumim ma Isten halhatatlan, örök, örökkévaló Igéje. Értitek? Mert aki elvesz bármit ebből a Könyvből, vagy hozzáad Ehhez bármit… Én semmit Ezen kívül nem akarok, de akarok mindent, ami Ebben benne van. Ez az Egyház, mi akarjuk… És minden dolgot az Igének kell bizonyítania. Ezért orroltak meg rám egy kicsit a pünkösdiek nemrégiben, mert azt mondtam, hogy nem értem, hogy hogyan lehet a jele annak, hogy megvan neked a Szentlélek az, hogy olaj folyik a kezedből vagy vér az arcodból. Ez nem Ige szerinti és egyszerűen nem tudtam elfogadni. Én… Annak az Igéből kell jönnie.

Most pedig Pál, ő nagyon szerette az Igét. Tehát még mielőtt egyáltalán bizonyságot tehetett volna erről a nagy megtapasztalásáról, ő lement Egyiptomba három évre – úgy hiszem, három évre -, három évre, Egyiptomba. És tudjátok mit csinált ott szerintem? Hiszem, hogy fogta az Ószövetséget és végigkutatta az Ószövetséget és meglátta, hogy Az valóban az abszolút Messiás volt. Bizonyítania kellett a megtapasztalását a Bibliából. Ámen. Óh, óh! Nézzétek meg,

amikor a börtönben volt. Látjátok, Pál életének egy időszaka. Amikor ott sokáig börtönben volt, akkor megírta az Efézusi levelet. Ő írta a Zsidókhoz írt levelet. Látjátok? Volt rá ideje. Isten odahelyezte őt a börtönbe, és ott írta meg ezeket a leveleket a gyülekezetekhez: az egyiket az efézusi gyülekezethez. Írt egyet a pünkösdi gyülekezetnek is, sok problémája volt velük. Több problémája volt a pünkösdi gyülekezettel, mint bárki mással: most is úgy van. De hálás volt értük. Az egyetlen dolog, amit megtaníthatott nekik… Amikor összejöttek, egyiknek volt nyelveken szólás, másiknak zsoltár, harmadiknak valamilyen megtapasztalás, negyediknek valamilyen érzés. Ő nem beszélhetett nekik az örök biztonságról. Nem beszélhetett nekik az eleve elrendelésről. Nem mondhatta nekik ezeket, mert még kisgyermekek voltak. Nekik érezniük kellett valamit, látni kellett valamit, vagy furcsa érzéseiknek kellett lenniük, kellett, hogy legyen körülöttük valamilyen bizonyíték.

De hiszem, hogy amikor az efézusiakhoz beszélt, akkor beszélhetett erről: „Isten eleve elrendelt bennünket fiaknak és leányoknak, és Jézus Krisztusban még a világ teremtése előtt gyermekeivé fogadott.” Nézzétek csak! Óh! Figyeljétek mg, amint írja a Római levelet és így tovább. Ők már felnőttek. Óh, bizony, hogy ők is beszéltek nyelveken! Természetesen! És köztük is megvolt a Szentlélek többi jele. De nem csináltak ebből tanításokat, megérzéseket, kis remegéseket és furcsa érzéseket. Pál azt mondta: „A végletekig mentek ezzel. Amikor tanítanotok kellene, ti még mindig kisgyermekek vagytok és tejet akartok.” Nos, én mindig azt akartam, hogy ilyenné nőjön fel ez a gyülekezet, hogy ne kisbabák legyetek. Legyünk felnőttek. Álljunk rá az útra. Óh, óh! Tessék!

Tehát Pál először elment és megnézte, hogy az ő megtapasztalása összhangban van-e Isten Bibliájával. Óh, hát nem volna csodálatos, ha az emberek ma is megtennék ezt? Ha összehasonlítanánk a megtapasztalásunkat Isten Bibliájával? És ha nem egyezik vele, akkor az rossz, akkor nem ragyog fel tőle az Urim és Tumim. Ha pedig ragyog tőle, akkor ámen, akkor valóban úgy van az! De ha nem, valami… Nem számít, milyen jónak tűnik, és hogy valóban mennyire helyesnek látszott: ha azok a fények nem ragyognak fel az Urim és Tumimon, akkor az rossz. És nem számít, mennyi megtapasztalásod van, és hogy milyen valódinak tűnik, hogy mennyire látványos az és hogy mennyire tanulságos, és hogy milyen nagy eszköz az a lelkek megnyerésére; ha nem ragyog fel az Igében, akkor az rossz. Így van. Muszáj összhangban lennie az Igével.

Nos, úgy hiszem… Van az útnak egy közepe. Az út… Sokszor… Régebben nazarénus gyülekezetbe jártam, áldja meg az Úr azokat a kedves embereket. Régimódi metodisták ők, Isten Gyülekezetei, nazarénusok, zarándok szentek és még sok jó szentséget tanító gyülekezet van. És régebben énekeltek egy éneket.

A jó öreg úton megyek,
És ahová csak érek, elmondom,
Hogy inkább leszek régimódi keresztény, Uram,
Mint akármi más. (Jó, ez csodálatos.)

És ők mindig a szentség útjáról beszéltek. Most, ha olvassátok… Ezt az Ézsaiás 35-ből vették. Ha megfigyelitek, ott mondja azt, hogy lesz egy út és egy ösvény… Nos, itt az „és” egy kötőszó. Látjátok? (angolban *highway*: autóút, nagy út, magas út és *way*: út) Egy nagy út… Nem a szentség nagy útja volt az. „Lesz egy nagy út és egy úgy (Károly: út és ösvény) , és neveztetik majd a „szentség útjának”, nem pedig „a szentség nagy útjának”. És egy magas útnak az útja az nem más, mint az út közepe. Azért építették úgy, hogy a víz mossa le a szemetet mindkét oldalra, hogy az utat tisztán tartsa. Ha nem így építik, akkor az egész út tele van pocsolyákkal állandóan, ha nem jól építik. Tehát az út a magas út közepén van.

Most itt, ezen az oldalon, amikor az emberek megtérnek, az elméjükkel Krisztusra figyelnek. És ha csak egy kicsit is tudós-fajták és nem imádkoznak, akkor nagyon kihűlnek, merevek és kemények lesznek, és közömbösek. Ha pedig egy kicsit is idegesek, ha nem figyelnek oda, akkor radikálisok és vadak lesznek itt, ezen az oldalon. Látjátok, belemennek az érzésekbe meg az ilyen dolgokba. Most pedig… De az igazi Egyház az igazi, józan Evangélium, ami itt van, éppen az út közepén. Nem hideg és merev, és nem is fanatikus. Egy nagyon jó, öreg, meleg Evangélium, szívéből szereti Istent, és halad az út közepén, mindkét oldalról hívogatva. Így van. Nos, ez az… És hogy lesz ilyen Gyülekezeted? Pontosan az Igéből, az Urim és Tumimból.

Nos, Pál azt akarta, hogy ez a gyülekezet pontosan az út közepén legyen. Ezért ment és három évet tanulmányozta az Igét, amit ismert. Aztán Pál megírta az Újszövetség nagy részét. Isten vele íratta meg, mert a pogány korszak következett. Máté, Márk, Lukács és János (a négy evangélium), ők zsidók voltak. De Pál írta a legtöbb levelet. Most figyeljétek meg, most elkezdjük vázolni a hátteret ehhez: hogy hol van ő, amint börtönből ír. És neki megvolt mindez a megtapasztalás. De először, ez a megtapasztalás először bizonyítást nyert, és ez az ő kulcs-levele ehhez. Ez az ő kulcs-levele. A Római levél és az Efézusi levél és így tovább, ezeknek is megvolt a maguk helye, de ez az ő kulcs-levele.

Nos, az egész első fejezet Jézust magasztalja és különválasztja Őt attól, hogy egy próféta volt. Ez most az egész téma. Próbálok a lehető leghamarabb rátérni erre, hogy ne maradjunk itt sokáig. Az egész téma az, hogy különválasztja az Újszöv… Az első fejezet különválasztja Jézust bármi prófétától vagy bármi törvénytől, és így tovább, és megmutatja, hogy Kicsoda Jézus. Most, nézzétek:

> ***ISTEN…*** (Ezzel az első szóval kezdünk: ISTEN.) ***ISTEN, aki hajdan*** (ez a szó itt azt jelenti, hogy akkor régen***)… a régi időkben különféle módokon szólt atyáinkhoz a prófétákon keresztül…***

Látjátok, Isten hajdan, akkor régen, a próféták által szólt az atyáinkhoz. Így kellett Neki ideadnia az üzenetét, az Ő prófétáján keresztül.

Isten elküldte az Ő prófétáját, mint Illést, Jeremiást, Ézsaiást. És ha megfigyelitek, az egész történelem során az egyház soha nem termett egyetlen prófétát sem. Keressétek csak meg az Ószövetségben, az Újszövetségben vagy a mai időkben, az utolsó napokban. Mutassatok csak egyetlen prófétát is, aki az utolsó időkben az egyházból állt elő. Mutassatok csak egyet, aki onnan jött ki. És mutassatok csak egyetlen olyan prófétát, Isten egy valódi szolgáját, akit a maga idejének egyházi rendszere ne ítélt volna el. Csak gondoljatok bele! Jeremiás, Ézsaiás, és mind az Ószövetségben: kárhoztatták őket. Jézus azt mondta: „Kifényezitek a próféták sírját és kifehérítitek őket, pedig ti magatok tettétek őket bele." Így van! Az egyház folytatja ezt. Nézzétek meg Szent Patrikot. Ti, katolikusok, sajátotoknak mondjátok őt. Pedig semmivel nem katolikusabb, mint én! Így van. De a sajátotoknak mondjátok őt. Nézzétek meg assis-i Szent Ferencet: rá is hivatkoztok. Ő sem katolikusabb tőlem.

Nézzétek meg Jeanne d'Arc (zsánn dárk)-ot. Máglyán égettétek el, mint egy boszorkányt, mert látomásokat látott és szellemi volt. Máglyán égettétek el, és amikor az az asszony irgalomért kiáltott, azok máglyán égették őt el. Aztán száz évvel később rájöttek, hogy prófétanő volt. Isten szolgálója volt. Óh, persze, nagy bűnbánatot tartottatok. Kiástátok a papok testeit és a folyóba dobtátok őket. „Kifényezitek a próféták sírjait, pedig ti tettétek bele őket." Így van. Az egyházi rendszer Istennek soha egyetlen emberét sem támasztotta, soha, és ma sem teszi, és ezután sem fogja. A szervezett vallás soha nem volt Isten témája.

A legrégebbi szervezett egyház a világon a katolikus egyház, aztán a lutheránus, aztán Zwingli, Zwingli után Kálvin, Kálvin után az anglikán, az angol szászoktól, aztán az anglikán egyház, és VIII. Henrik, aki protestált, és így tovább. Aztán jöttek a Wesley-féle metodisták és a nazarénusok, a zarándok szentek, és aztán végül a pünkösdiek, mind megszervezve. És a Biblia nyíltan tanítja, hogy a katolikus egyház egy rosszhírű asszony, és a protestáns egyházak és szervezeteik annak leányai: Jelenések 17. Pontosan így van. Tehát ők… Most nem az emberek, mert mindegyik gyülekezetben jó szándék van, szent, megmentett emberek. De Isten az Ő népét nem egy szervezet által hívja el. Hanem egyénenként. Isten egyénekkel foglalkozik, akár metodista vagy, akár baptista, protestáns vagy katolikus, vagy légy bármi is. Isten még a világ teremtése előtt ismert téged és eleve elrendelt az Örök Életre: vagy pedig eleve elrendeltettél az örök elveszésre.

Nem… Nem azt akarta, hogy elvesszél, hogy elkárhozzál. De mivel Ő végtelen, neki már kezdettől tudnia kellett a véget, vagy máskülönben Ő nem Isten. Tehát Jézus nem azért jött el a földre, hogy azt mondja: - Nos, megnézem, hogy valaki irgalmat… Ha ezt megteszem és nagyon nehéz halált halok, akkor biztosan majd úgy gondolják, úgyhogy megpróbálom megnyerni a szívüket, és ők majd… Isten nem így irányítja a dolgait. Jézus egyetlen konkrét céllal jött el: megmentetni azokat, akikről Isten már a világ teremtése előtt tudta, hogy meg lesznek mentve. Ő mondta így. Így van. Tehát te… „Nem az, aki akar és nem az, aki fut: hanem Isten az, aki irgalmat mutat." Pál mondta ezt, ugyanez az ember.

Azt mondta: „Ezért mondhatta Isten még mielőtt Ézsau vagy Jákób megszületett… Ő azt mondta: Egyiket szeretem, másikat gyűlölöm.” Mielőtt bármelyik fiú megszületett volna, Isten tudta, hogy Ézsau egy kis zugügyvéd lesz, és tudta, hogy Jákób… Szerette a születési előjogot. Ezért Ő tudta a világ teremtése előtt, hogy így lesz. Most pedig egy percen belül meglátjuk, hogy Kicsoda is volt az, aki ezt tudta. Ebben a fejezetben megvan ez.

ISTEN hajdan különféle módokon szólt atyáinkhoz a próféták által, ezekben az utolsó napokban pedig az Ő Fia által (mit csinált?) ***szólt hozzánk, ezekben az utolsó napokban az Ő Fia által…***

Nos, akkor hogyan gondolhatod, hogy… Mi lenne egy próféta? Lehetne-e prófétánk a mostani időben? Természetesen. Szólna általa? Természetesen. De ő… A régi idők prófétái Jézus Krisztus Lelke volt. Most hozzuk ezt egyenesbe, mert szerintem ez most nem ivódik be. Olyan ez, mint a vasárnapi iskola, ezért ezt tisztán akarjuk megérteni. Értitek?

Figyeljetek. Vegyük Isten Lelkét, aki Mózesben volt. Tökéletesen Jézus Krisztus előképe. Az összes ószövetségi szereplő a keresztet vetítette előre: Mózes, aki megszületett, elrejtetett, elvétetett a szüleitől, és így tovább… Ő egy király volt, vagyis egy vezető, közbenjáró, pap. Minden, ami Krisztust előrevetítette. Nézzétek meg Józsefet: szerette az apját, gyűlölték a fivérei és eladták majdnem harminc ezüstpénzért, egy verembe dobták, halottnak gondolták, kivétetett onnan. Üldöztetése során a pohárnok megmentetett, a szakács elveszett: a két tolvaj a keresztnél. És aztán amikor kijött onnan, mikor kiemeltetett abból a veremből és a fáraó jobbjára ültettetett, a legnagyobb kereskedő… A nemzet, aki az egész világot ostorozta. És egyetlen ember sem jöhetett a fáraóhoz, csak ha előbb Józsefhez jöttek. Jézus ott ül Isten jobbján, és egyetlen ember sem jöhet Istenhez, csakis Krisztuson keresztül. És amikor József elhagyta a trónt és elindult, az emberek ott mentek előtte, kiáltoztak és kürtöket fújtak, megfújták a harsonákat és azt mondták: - Hajtsatok térdet, mert jön József! És amikor Jézus eljön, megszólal a trombita, és minden térd meghajlik és minden nyelv vallást tesz. Igen, uram. Ez volt Ő.

És amikor József meghalt, hagyott egy emléket azoknak, akik a szabadulást várták. Nemrégiben rátettem a kezem egy régi koporsóra, ami vasból készült: az ő teste is ilyenben… A csontjai… Azt mondta: „Ne itt temessetek el engem, mert egy napon Isten meglátogat benneteket. (Ő próféta volt.) Isten meglátogat benneteket.” És azt mondta: „Amikor elmentek az ígéret földjére, vigyétek el oda a csontjaimat.” Minden zsidó, összevert, vérző háttal, láthatta azt az érckoporsót és azt mondta: „Egy napon elmegyünk innen.” Jézus is hagyott egy emléket: egy üres sírt. Egy napon, amikor mi is a sírba kerülünk, vagy a szeretteink, halljuk a kis földijeinket, ahogy ezt mondják: - Hamu a hamuhoz, por a porhoz és föld a földhöz… De testvérem, mi átnézhetünk a tengeren, egy üres sírra. Egy napon bizony kijövünk onnan: hazamegyünk. Ő eljön.

Minden előkép volt. Nézzétek Dávidot: a saját népe elvetette, a saját népe megfosztotta a trónjától. Jeruzsálem királya volt, és Jeruzsálemből a saját népe vezettette ki. És amint felment az Olajfák-hegyén, ő visszanézett és sírt. 800 évvel később Dávid Fia, Jeruzsálem Királya, ott ült egy hegyen és sírt, mert Őt elvetették. Az Krisztus Lelke volt Dávidban. Mind a keresztet vetítette előre. Azok a próféták a maguk idejében az Ő Nevében beszéltek. Az Ő Nevében éltek. Az Ő Nevében cselekedtek. Bizony. „Isten hajdan különféle módokon szólt atyáinkhoz a prófétákon keresztül, de most az utolsó napokban az Ő Fia által."

Tehát a próféták és a lelki emberek ezekben az időkben, csak Krisztus tükröződései. Akkor a törvény által ott álltak és néztek. Itt pedig itt állnak, és visszatekintenek a kegyelem által. Ott a Zsidók 11-ben, az utolsó fejezetben, sokszor eltűnődöm a 11. fejezet utolsó részében, amikor Ábrahámról beszél… A nagy hit-fejezet, és aztán a végén azt mondja: „Báránybőrökben és kecskebőrökben jártak, és nyomorogtak és kettéfűrészeltettek." Vándoroltak, nem volt hová menniük, gyűlölték és megvetették őket és üldözték őket: olyan embereket, akikre nem méltó ez a világ. Aztán Pál előáll és azt mondja: „De nélkülünk ők nem tökéletesek." Mert ők csak a keresztre tekintettek, mi pedig átnézünk a kereszten. Bennünk van Krisztus Lelke, miután testté lett és közöttünk lakozott. A Szentlélek által jövünk ide, ami egy sokkal jobb terv.

És néha azon tűnődöm, hogy mire számít ma a kereszténység. Egy prédikátor egy sátorral biztosan… Vagy egy új gyülekezet vagy egy új feladat, magát prófétának mondja, odamegy és azt mondja: - Ha adnak nekem ennyi meg ennyi pénzt… Ha enyém lehet a legjobb autó… Ha a fizetésemet félévente megemelik… Nekünk a legjobb kell. A legjobb ház kell. A legjobb ruha kell. Akkor mit csinálunk majd, amikor megállunk azoknak az embereknek a jelenlétében, akik kecskebőrökben és juhbőrökben jártak, és nem volt hol lehajtaniuk a fejüket, és a pusztában bolyongtak? És valaki kigúnyol bennünket és azt mondja, hogy készen állunk a gyülekezet befejezésére és hogy soha többé nem fogunk már járni. Amit ma a kereszténység elvár, amiatt szégyenkeznünk kellene. Óh, Istenem, légy irgalmas hozzánk!

Akkoriban Ő próféták által szólt, de ezen a napon az Ő Fia által. Akkor az egy próféta szava volt. Ez pedig a Fiú Szava ma. Óh, áldott legyen az Úr Neve! Más szavakkal, ha az előképet nézed, a negatívot, akkor hibázhatsz: de azt a filmet már előhívták. A kép most már tiszta. Azt a próféta tette, ezt pedig az Ő Fia. Az a negatív szerint volt, ez pedig a pozitív szerint. Ámen. Értitek? És nincs lehetőség veszíteni. Ez egy pozitív dolog: ma az Ő Fia által. Óh, milyen csodálatos!

… akit örökösének nevezett… (óh, óh!) ***… mindenek örökösévé…***

Mi volt ez? Egy kijelölés. Óh, figyeljetek. Ő lett kijelölve, Krisztus, minden dolgok örökösévé. Óh, az Ördög tudta ezt már az Édenkerttől kezdve. Látjátok, amikor az ördög hallotta az Igét ott azoknak azon a napon, amikor azok az emberek el lettek ítélve, azt mondta: „Mert porból jöttél és a porba mész vissza; és az asszony Magva a kígyó fejére tapos." Egy megígért Mag: a Sátán mindig kereste azt a Magot. Amikor Ábel megszületett, azt mondta: -

Tessék, az az a mag… És megölte Ábelt. Az ő fia, Káin, ölte meg Ábelt. És amint Ábel meghalt, azt mondta: - Megvan a mag… Lemészárolta. Azt mondta: - Megvan! De Ábel halála… Séth születése volt újra a feltámadás. Figyeljétek meg, hogy jön végig.

Séth vérvonala alázatos, igaz embereken ment végig: Énókon át Nóéig, egészen az özönvíz pusztításáig. Nézzétek meg Káin vérvonalát: okos, tanult emberek, tudomány. Nem mondja-e a Biblia… Nem mondta-e Jézus, hogy e világ gyermekei okosabbak, mint az Ország gyermekei? Nézzétek meg ma Séth… Illetve Káin oldalát: okos, tanult, kételkedő, nagyon vallásos, értitek, nagyon vallásos; de tudósok, építészek, nagy emberek. Vegyétek a nagyembereket. Nézzétek meg Thomas Edison-t. Sok nagy ember, nézzétek meg Einsteint, a világ elméit, legalábbis úgy hívjuk őket ma: a világ agyai. De mi nem az agyakat próbáljuk használni. Hanem engedjük, hogy a Krisztus gondolata legyen bennünk és ezt az Igét nézzük, és úgy hívjuk Azt. Orvosok, bár mindennel köszöntjük őket, amink csak van, de közülük a legtöbben kételkedők, szabadgondolkodásúak. Nézzétek azokat az okos, értelmes embereket ma. Ők azon az oldalon vannak, Káin oldalán. De nézzétek meg az alázatosokat és szelídeket. Ott van a ti feltámadásotok újra! Óh, áldott legyen az Úr Neve! Tessék! Figyeljétek meg…

… Ő… mindenek örökösévé tette Őt, aki által a világokat megteremtette… (Ki alkotta a világokat? Krisztus. Krisztus alkotta a világokat? Igen, uram.) Menjünk egy kicsit tovább:

> ***Ő, aki az Ő dicsőségének ragyogása és az Ő jelenlétének kifejezett képmása…*** (Kicsoda dicsőségének a ragyogása? Isten dicsőségének. Kicsoda jelenlétének a kifejezett képmása? Istené. Óh, ezt szeretem.) ***… vagy az ő személyének a kifejezett képmása, és minden dolgot megtart az Ige által…***

Tessék! Az Ige, Ami minden dolgot megtart. Jézus azt mondta a Máté 24-ben: „Az egek és a föld elmúlnak, de az én Igém soha nem múlik el.” Ő tart meg minden dolgot. A tudomány megpróbálta lehúzni azt és azt mondani: - Ez csak egy régi könyv, amit lefordítottak… Még a katolikus egyház is, Sheen (sín) püspök is azt mondta: - Négy vagy öt alkalommal is fordították ezt, úgyhogy nem túl hiteles. Nem lehet eszerint élni, még ha kellene sem… De Ő minden dolgot az Ő Igéje által tart fent. Ámen. Ezt gondolom erről. Hiszem a Bibliát.

> ***… az ő hatalmának szava…*** (Hatalom van az Igében.) ***… amikor Ő maga elvette a bűneinket…*** (Nézzetek ide.) ***… leült a Magasságos jobbján…***

Mit csinál itt Pál? Próbálja megmutatni, hogy Isten minden dolognak Krisztuson keresztül adott célt, és hogy Krisztus volt Isten kifejezett Képmása. A fejezetnek az egész többi része azzal foglalkozik, hogy Ő hogyan volt magasabb az Angyaloknál, magasabb minden hatalomnál és hogy Angyalok imádták Őt. Pál próbálja magasztalni Őt. Most én szeretném megpróbálni… Ha ettől nem haladok tovább, akkor a többi része mind az, hogy magasztalja Krisztust. Amit Pál itt mond, mint a 11. fejezetben, és mindaz, amit a világról mond, ő azt mondta: „Melyik Angyalnak mondta Ő: Te vagy az Én Fiam, ma nemzettelek Téged?” Látjátok? A világ

végezetéig… Azok elvesznek; a világ is elvész, de… És a világnak minden dolga elvész. Ő vászonként hajtja azt össze. Megöregszenek, és elfordulnak, és elmennek. „De Te megmaradsz, Te örökké megmaradsz. Te vagy az Én Fiam, ma nemzettelek Téged”, és soha nem vész el, és a Magasságos jobbján ül… Mit jelent az, hogy a jobbján? Nem azt, hogy Istennek van egy jobbkeze, és hogy valaki azon ül. „Jobbja”: azt jelenti, hogy hatalom és tekintély. Minden hatalom és tekintély az övé az égben és a földön. És mind az egek és a föld Ő általa lettek.

Akkor hát Kicsoda ez a nagy Alak, ez a nagy Barát, Krisztus? Tessék: Isten Atyában, Fiúban és Szentlélekben, nem a háromságként… Ez nem egy emberek háromsága. Hanem az egy Isten hivatalának háromsága. Ez volt az Ő hivatala: a nagy Jehovah Atya. És Ő a földön lakozott, és úgy neveztetett: Fiú. És most Ő az Ő Egyházában lakik, és úgy neveztetik: Szentlélek. Nem három isten, hanem egy Isten három hivatalban: Atya, Fiú és Szentlélek. Az emberek próbálják Őt három külön istenné tenni. Isten, az atya… Ezért van, hogy a zsidók… Soha, soha nem tudnád ezt egy zsidó elé hozni. Nem, hogy ott… Nem lehet, hiszen neki van egy parancsolata: „Én Egy Isten vagyok.” Csak egy Isten van.

Afrikában három különböző módon keresztelnek. Egyszer az Atyának, egyszer a Fiúnak és egyszer a Szentléleknek. Az Apostoli Hit Misszió háromszor arccal előre keresztel, az Ő halálának. Amit úgy hívnak, hogy Teljes Evangélium a nyugati parton, vagyis a keleti parton, ők háromszor hátrafelé keresztelnek, azt mondják: az Ő eltemetésére. És azt mondják: - Amikor meghalt, Ő előre esett… A másik meg azt mondta: - Nem, mert az embereket a hátukra fektetve temetjük el… Ezek apró technikai dolgok, és mindkettő rossz, mindkettő téves az Ige szerint. Ez az Urim és Tumim, és Ez le is rendezi azt.

Most pedig itt nézzük ezt meg, hogy milyen ez ma este. Itt van, ha látni akarjátok. Már körülbelül 25 éve vagyok szolgáló, tanulmányoztam ezt, és sokszor eltűnődtem, hogy az ajándékok a gyülekezetben… Mik azok az ajándékok: prófécia, nyelveken szólás, nyelvek magyarázata, Isteni kijelentés és így tovább? Ez mind Krisztuson keresztül jön. Most nézzétek, Krisztus minden dolog Feje. Ő az Egyház Feje. És láttatok már egy nagy gyémántot? Egy helyesen csiszolt gyémánt, ha helyesen van csiszolva, akkor olyan, hogy kis darabokat lecsiszolnak róla, egy kicsit lefaragnak róla. Így lesz jó az a gyémánt. Mire valók azok a lecsippentett darabok? Az igazi gyémánt úgy jön elő, ha lefaragtak belőle. Az igazi gyémánt, amikor… Kimberly (kimbörli)-ben voltam. Közületek sokan hallottátok, hogy ott még az utcán is gyémántot lehet szedni, nos, az úgy igaz. Billy és én, és Bosworth (bozvört) úr, a Kimberly (kimbörli) gyémánt bányák elnöke, aki… Ő volt ott az összejövetelen a diakónusom. És elvittek minket oda, és… Kibányásszák, úgy 600 méter mélyen a föld alól. Úgy jönnek elő, mint kék kövek: mint az a nagy, kék kő, ami itt is van. És azok a bennszülöttek 600 méter mélyen rejtették el a földbe, hogy az ára magas maradjon. Ha elmész arra a folyón, azt több száz mérföldön keresztül őrzik. Vegyél két 38 literes vödröt, azt mondta, töltsd meg homokkal, és ha azzal haza tudsz menni, akkor multimilliomos leszel, mert annyi gyémánt lesz benne. De dolgozniuk kell és kibányászniuk őket, hogy az ára továbbra is magas legyen.

Nos, amikor a gyémánt előbújik, akkor az olyan, mint egy nagy sima üvegdarab. Van kék gyémánt, fekete gyémánt, smaragd, tiszta gyémánt, fehér gyémánt. De amikor előbújik… Amikor elkezdik csiszolni, akkor annak a gyémántnak el kell veszítenie egy részét. El kell veszítenie azt a részt, amit lefaragnak róla. Le kell faragni róla, mert amikor közvetlenül a fény éri, azokon szikrázik a fény. És ahogy a kis csillogás látszik, úgy vágják le a darabkákat. Levágják, lefaragják, és amikor szikrázik, akkor lehet látni zöld fényt, a másikon kék fényt, és talán egy másikon smaragd fényt és vörös fényt és sok különféle fényt, akárcsak a szivárvány színei. Úgy hívják ezt, hogy tűz a gyémántban. Nos, az összes ilyen fény az ajándékokat jelképezi. De csakis Krisztus az, aki a Gyémánt. És Ő volt az, Aki eljött és megsebesíttetett és levágatott, hogy Önmagát egy világosságként visszatükrözhesse a világ számára. Ő a Mester Gyémánt.

El tudod-e képzelni, hogy mielőtt még egyáltalán a föld lett volna, mielőtt egy világosság lett volna, mielőtt egy csillag lett volna és mielőtt bármi lett volna? Van egy Nagy Forrás, ami a Lélekből tör fel, és ebből a Forrásból jött a legtisztább szeretet: mert semmi más nem jött abból, csakis a szeretet. Nos, mi… Amit ma szeretetnek nevezünk, az egy megrontott szeretet. De amint kapunk egy kis kivonatot, vagy egy kicsit abból a szeretetből belénk, az máris megváltoztatja az egész véleményüket. Aztán onnan kijött ennek a fő Forrásnak, a Gyémántnak egy másik ága: úgy hívták, hogy megigazultság, teljes megigazultság. Nos, ezért van, hogy kell, hogy legyen törvényünk. Ezért van, hogy a törvénynek kell, hogy legyen ítélete. Ha az ítélet nem követi a törvényt, akkor a törvénynek semmi haszna nincs. Amikor pedig a törvény kimondja az ítéletet, ami halált hoz… És nincs senki, aki kifizethetné a büntetést, csakis Maga Isten. És Ő kifizette a mi halálbüntetésünket, és Magára vette a bűneinket, hogy mi lehessünk Isten igazságossága Ő általa. Amikor ezek a nagy Világosságok kimentek, vagyis a Léleknek ezek a nagy fénysugarai: a szeretet, a békesség… Ott volt minden. Az… Ott nem volt szenvedés, nem volt gyűlölet, nem volt betegség. Az nem jöhetett ebből a Forrásból. Az Jehovah volt. Az Jehovah Isten volt. És most, ahogy a teológusok hívják ezt, a teofánia Abból ment ki, amit az Igének, a Logosz-nak hívnak: a Logosz Istentől ment ki. Nehéz ezt megmagyarázni, de Az Istennek egy része volt.

Nos, itt van, hogy mi történt. Óh… Elnézést, csak én nagyon… Ez pont oda visz el engem, ahol nagyon szeretek lenni… Látjátok? A Logosz, és ez a nagy Forrás: a Léleknek ez a nagy Forrása, aminek nem volt sem kezdete, sem vége. Ez a nagy Lélek elkezdett formálni a teremtésben, és a Logosz kiment belőle, és volt az Isten Fia. Ez volt az egyetlen látható forma, ami ennek a Léleknek volt. És Az egy teofánia volt, ami azt jelenti: test. És az a test olyan volt, mint egy ember. Mózes látta azt, amikor elment a szikla mellett. És megnézte Azt, és azt mondta: „Olyan volt, mint egy ember háta.” Ugyanolyan test, mint amilyet mi kapunk, amikor meghalunk itt: „Ha ez a földi sátor elbomlik, van egy, ami vár ránk.” Ez volt az. És az volt a Teofánia, ami Isten Fia volt. Az a Fiú, az a Logosz testté lett, mert mi is testbe helyeztettünk. És a Teofánia, a Logosz testté lett itt közöttünk, és az nem volt más, mint egy lakhely: mert az az egész Forrás benne lakozott. Óh, látjátok ezt? Tessék. Ez volt az az Egyetlen, aki…

Nézzetek ide. Lapozzunk most gyorsan a Zsidók 7-hez egy pillanatra, kegyelemből, ha Isten megengedi. Nézzük, milyen ez itt. Ábrahám… (Mennyi időnk van még? Még van 10 percünk.) Rendben, tehát meglátjuk ezt, és aztán majd következő vasárnap, ha az Úr megadja, befejezzük. Ábrahám éppen visszajött a királyok lemészárlásából.

MERT ez a Melkisédek, Sálem királya… (Hányan tudjátok, hogy mi volt Sálem? Jeruzsálem.) ***… Sálem királya, a magasságos Isten hercege, aki Ábrahámmal találkozott mikor visszafelé jött a királyok lemészárlásából, és megáldotta őt…*** (Figyeljetek.) ***… akinek Ábrahám mindenéből tizedet adott, mert az igazságosság Királya volt… és Sálem Királya, ami annyit jelent: békesség Királya, akinek nem volt atyja, sem anyja, sem leszármazása, sem napjainak kezdete, sem életének vége…***

Egy Király jött le Sálemből és találkozott Ábrahámmal, aki éppen a királyok lemészárlásából jött vissza. És ennek a Királynak nem volt atyja, sem anyja, sem napjainak kezdete, sem Életének vége. Kivel találkozott Ábrahám? Csak gondoljatok bele. Nem volt atyja, nem volt anyja. Nem volt a létének kezdete, és nem volt idő, amikor léte véget érne. Tehát ugyanannak a Sálem Királyának ma is élnie kell! Ámen. Értitek? Az a Teofánia volt az, ami Isten Fia volt. Milyen Sálem? Az a Jeruzsálem, ami odafönt van, amit Ábrahám, a megáldott, keresett: próbálta megtalálni azt a Várost, amelynek az Építője és Alkotója Isten volt. Ő juhbőrökben és kecskebőrökben vándorolt mindenfelé, nélkülözésben, és vándorolt és kereste azt a Várost, amelynek az Építője és Alkotója Isten. És találkozott annak a Sálemnek a Királyával, és tizedet fizetett Neki minden vagyonából. Ámen! Ez volt az! Óh, Graham (grehem) testvér, Ő volt az. Ő volt az.

Ábrahám egy napon újra látta Őt a sátor előtt ülni. Felnézett, és három Embert látott jönni. Tudjátok, ez valami a kereszténybe, hogy megismeri a Lelket, amikor meglátja azt. Amikor ő… Egyszerűen megismeri… Van abban valami szellemi. A lelki dolgokat lelkileg ítéljük meg. Tudjátok, ti… Igen, felismeritek. Ha valóban újjászületik: „Az Én juhaim hallják az Én Hangomat.” És egyszerűen tudta, hogy volt abban valami. Kiszaladt és azt mondta: „Jöjj be, én Uram. Ülj le. Állj meg itt egy kicsit. Hozok neked kenyeret, és a kezedbe adom. Megmosom a lábadat. Pihenj meg, és aztán menj tovább az utadon, mert Te eljöttél meglátogatni engem.” Ott fent a száraz földön, a nehéz úton, ahol az Úr megvetettjei éltek, miközben Lót, az unokafivére a gazdagságban élt, de bűnben is élt. A legtöbb gazdagság ezt termi meg: bűnt.

Tehát Ábrahám előhozta ezeket. Hiszen volt egy kis vize, és megmosta a lábukat. Aztán fogott egy borjút, egy kövér borjút… A csordából leölt egyet és odaadta a szolgájának, hogy nyúzza meg. És azt mondta: „Sára, dagassz tésztát.” Tudjátok, mi az a dagasztás? Azt jelenti, hogy… Tudjátok, anyukámnak volt régen egy nagy lisztes hordója. Láttatok már ilyet, rostával? Volt neki egy ilyen nagy rostája, és amikor a liszt olyan nehéz lett, akkor azon átszitálta azt. Sokszor láttam anyukámat ezt csinálni azzal az edénnyel, amikor átrostálta a lisztet. Fogta a lisztet és átszitálta, tudjátok, és ide-oda finomítgatta. Aztán fogta a rostát, és az egészet úgy megcsinálta. És aztán olyankor kellett mennünk és elvinnünk a lisztünket abba az öreg

malomba, és ott azok az öreg malomkövek, tudjátok, nehezek voltak, igazi kukoricalisztet csináltak belőle, kenyérnek. Azokon a köveken egész nap lehetett volna fűrészelni is.

Tehát azt mondta: „Gyorsan dagassz tésztát. És süssél pogácsát itt a tűzhelyen, gyorsan." És megfejték a tehenet, és volt tejük. És kiköpülték azt, és lett vajuk. És aztán mentek és leölték a borjút és lett húsuk, és megsütötték azt a húst. Fogták a vajat, a kukoricakenyeret és a forró pogácsákra is vajat kentek. Óh, az nagyon finom, és mindet rákenték. És azt kivitte és ez elé a három Ember elé tette. És miközben Ők ettek, Ők egyfolytában Sodoma felé néztek. És egy idő után felkeltek és kezdtek elmenni. És Ő azt mondta… Ábrahám azt mondta: „Nem tartod vissza tőlem." „Nem tarthatom vissza tőled, amit tenni fogok. Lemegyek oda, Én… Sodoma bűnei a fülembe jutottak." Ki volt az az Ember? Tiszta poros volt a ruhája, és ott ült és borjúhúst evett és tehéntejet ivott, és pogácsát evett, kukoricakenyeret és vajat. Ki ez a furcsa Alak? Ketten… Hárman ültek ott, és poros volt az egész ruhája. Óh, igen: „Egy messzi országból jöttünk." Bizony, nagyon messziről. És azt mondta… Tehát, kik voltak Ők?

És Ő azt mondta: „Nem tarthatom vissza Ábrahámtól, látva, hogy ő a föld örököse. (Ámen!) Kijelentem a titkaimat (más szavak) azoknak, akik a föld örökösei." Ez az, ahol ma lennie kellene a Gyülekezetnek! Így van! Kapjátok meg Isten titkait, tudjátok, hogy hogyan kell viselkednetek és cselekednetek, hogy mit kell tennetek, hogy hogyan kell járnotok és hogyan kell élnetek. Mi vagyunk a föld örökösei! Így van. Ő kijelenti azt neked, mert Ő semmit nem tart vissza. Ezért figyeljük ezeket a dolgokat, amik megtörténnek. És a világ azt mondja: - Óh, az csak fanatizmus… Hadd mondják csak. A föld örököse tudja ezeket a dolgokat.

… és ők neveztetnek majd Isten gyermekeinek. Áldottak a szelídek: mert ők öröklik a földet.

A titkait megismerteti velük, kijelenti nekik, megmutatja nekik, hogy mit tegyenek és hogyan éljenek, elhagyva a világ dolgait, Isten félelmében járni és élni ebben a világban, Vele együtt járni. Hadd mondja csak a világ, amit akar.

Tehát azt mondta: „Nem tarthatom vissza ezt a titkot Ábrahámtól, mert látom, hogy ő a föld örököse." De Ő azt mondta: „Lemegyek, hogy elpusztítsam Sodomát. Lemegyek…" „Mit teszel, Uram? Honnan jöttél? Miről szól ez az egész?" Gyere és tudd meg, mondta: „És még egy dolog, Ábrahám. 25 évet vártál erre az ígéretre, amit adok neked. Már mindent előkészítettél ennek a kisbabának, 25 éve. És még mindig vársz Rám. És én meglátogatlak téged az élet idejében, az élet ideje szerint, a következő hónapban veled leszek. És Sára, hátul a sátorban… És ez az Ember a hátával fordult a sátor felé, és úgy beszélt Ábrahámhoz. És Sára odament… (Branham testvér el is játssza ezt.) Azt mondta: „Min nevetett Sára?" Óh, mit szólunk ehhez? Ez aztán a gondolatátvitel, ugye? „Min nevetett Sára?" Sára azt mondta: „Nem, én nem is nevettem." Azt mondta: „De igen, nevettél." Sára félt. Reszketett. Ki Ez, aki tudja, hogy mit csinált ő a sátorban? Ugyanaz az Isten, aki itt van velünk ma, ugyanaz. Ő mindenről tud. Látjátok? Ő csak úgy jelenti ki azt neked, ahogyan szükséged van rá. Látjátok? „Min nevetsz?"

Látjátok, háttal fordult neki. A Biblia mondja ezt, hogy háttal a sátor felé állt, de Ő mégis tudta, hogy ő mit csinált ott… Látjátok? Tehát Ő azt mondta: „Meglátogatlak téged.” Ki ez a furcsa Alak? Tudjátok, mi történt? Ő elsétált onnan és eltűnt. És a Biblia mondja, hogy Az a Mindenható Isten volt, Jehovah, az a nagy Forrás, az a Teofánia, az a Logosz.

Az egyik prédikátor azt mondta nekem egyszer: - Branham testvér, azért te nem gondolod tényleg azt, hogy az Isten volt? Azt mondtam: - A Biblia mondja, hogy az Isten volt, Elochim… Tehát Ő volt a Mindenható Isten, az El Shaddai, így van, az Erőt Adó, a Megelégítő. Ámen. Óh, nagyon vallásosnak érzem magam! Itt van most Ő. Megmutatom nektek, hogy Kicsoda Ő itt, és aztán látni fogjátok, hogy Kicsoda a Fiú: az volt Jézus, mielőtt az ember Jézus Nevet megkapta. Ott állt a forrásnál azon a napon… És mind ittak, tudjátok, és… „A pusztában itták a vizet”, és ilyen dolgok. Azt mondta… „Ők ették a mannát…” Valaki azt mondta: „Atyáink negyven évig ették a pusztában a mannát.” Ő azt mondta: „És mind halottak.” Azt mondta: „Én vagyok az Élet Kenyere, amely Istentől jön a mennyből. Aki ezt a Kenyeret eszi, soha nem hal meg.” Azt mondták: „Nos, atyáink egy lelki… Egy lelki Sziklából ittak, ami a pusztában volt, és követte őket.” Ő azt mondta: „Én vagyok az a Szikla.” Dicsőség! Szent János 6. fejezet. Hiszen ők azt mondták: „Hogyan?” „Igen, így igaz.” Azt mondták: „Hiszen te még 50 éves sem vagy.” (Persze, hiszen a munkája miatt egy kicsit idősebbnek tűnt, pedig csak 30 éves volt.) Azt mondták: „Még 50 éves sem vagy, és azt mondod, hogy láttad Ábrahámot, aki már nyolc- vagy kilencszáz éve halott. Tudjuk, hogy egy ördög vagy.” Azt mondta: „Mielőtt Ábrahám volt, ÉN VAGYOK.” Ez Ő. Ki volt a VAGYOK? Egy örökre szóló név minden nemzedéknek. Az volt a Tűzoszlop az égő bokorban: „ÉN VAGYOK A VAGYOK.” Ott volt Ő, az a Teofánia itt, aki Isten Fiának neveztetett, a VAGYOK, a Jehovah.

Tamás azt mondta: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és azzal megelégszünk.” Azt mondta: „Olyan régóta veletek vagyok, és nem ismertek Engem?” Azt mondta: „Amikor Engem láttok, az Atyát látjátok. Akkor miért mondjátok: Mutasd meg nekünk az Atyát? Én és az Atya Egy vagyunk. Az Én Atyám Bennem lakozik. Én csak egy Sátor vagyok, aki a Fiúnak neveztetik. Az Atya Bennem lakozik. Nem én cselekszem ezeket a cselekedeteket, hanem az Én Atyám, aki Bennem lakozik. Ő cselekszi ezeket, nem Én.” Most pedig, amint újra ott álltak… Mózes látta Őt, az Ő hátát, és azt mondta: „Olyan volt, mint egy embernek a háta”, a Logosz, ami Istentől jött ki. Aztán mi történt? Ez volt Isten, és azért lett Logoszból testté… Hogyan? Hogyan lett Ő… Mi történt azzal? Hiszen 5 perccel ezelőtt Ő még a Logosz volt. De mit csinált Ő? Ő csak odanyúlt…

Nos, a mi testünk a világ 15 eleméből áll. Ezt tudjuk. Zsír, kalcium, petróleum, kozmikus fény, atomok és így tovább: ezek állnak össze, és ezekből van ez a test. A föld porából lett. Ételt eszel: ahogy eszed az ételt, ami a porból… És az a porból jön, és abba is megy vissza. A te tested, ami csak a testedet illeti, az nem más, mint egy ló teste vagy egy tehén teste, vagy bármi másé. Az akkor is csak test. És bizony dicsőítjük is azt a testet! De a szellemnek van egy lelke (soul) ott ben, testvérem. Így van. A tested ugyanúgy a föld pora, mint egy állat teste. A tested nem több, mint egy állat. És ha a test után vágyakozol és azok után, amiket látsz, ha asszonyok

után vágyakozol és mindenféle más dolgok után, az még mindig csak az állat. Így van. Így igaz. Ne tedd azt. Isten Lelke téged tovább vezet és ettől magasabb szintre helyez. Pontosan így van!

Nos, és itt… Ez a nagy Teofánia, amint ott áll… Micsoda… Az a nagy Jehovah Isten, tudjátok, mit mondott Ő? Odanyúlt és megfogott egy maroknyi atomot és egy kis fényt, és így beletöltötte… (Branham testvér fúj egyet…) Egy test, és egyszerűen belelépett abba, ez minden. Azt mondta: „Gyere ide, Gábriel (a nagy arkangyal).” (Branham testvér megint fúj.) „Lépj bele ebbe. Gyere ide, Mihály.” (Branham testvér megint fúj.) A jobbján lévő angyal, a zsidónak: „Lépjél bele ebbe.” Isten és két Angyal lejött emberi testben, itták a tehéntejet ésették a tejből köpült vajat, és ettek kukoricakenyeret és ették a borjú húsát: két Angyal és Isten. A Biblia mondja így. Az a Melkisédek, akivel Ábrahám találkozott, mikor jött visszafelé a királyok lemészárlásából. Az az Isten Fia.

Menjetek csak előre a Zsidók 7-hez, ott azt mondja: „Hasonlóvá téve az Istennek Fiához.” Ott van Ő. Minden dolgot Ő általa alkotott. És kiment oda, és aztán a port újra visszaváltoztatta porrá, és visszalépett a dicsőségbe. És az Angyalok, amint kihozták Lótot és a feleségét… Ő visszanézett. Ő megmondta nekik, hogy ne tegye azt újra… És aztán visszaléptek Isten Jelenlétébe. Tehát milyen nagy reménységünk van ebben a nagy hitben, amivel ma este szolgálunk! Az élő Isten, a Jehovah, a Tűzoszlop van velünk, és megmutatja Magát hatalomban, cselekedetben és magasztaljuk… Megengedi, hogy lefényképezzék Őt, ugyanazt a Jehovát, az Isten Fiát, aki Istentől jött és Istenhez ment vissza, és aki örökké az Ő Egyházában lakozik. Ott van Ő.

A nevünk benne van az Ő Könyvében, és Saját Magára esküdött meg, mert Nála nagyobbra nem esküdhetett, hogy Ő feltámaszt bennünket az utolsó napon. „Aki eszi az Én Testemet és issza az Én Véremet, annak Örök Élete van. És Én feltámasztom az utolsó napon. Aki Hozzám jön, azt ki nem vetem. Aki hallja az Én Szavamat és hisz Abban, aki elküldött Engem, annak Örök Élete van, és soha nem jön az ítéletre, hanem átment a halálból az Életre.” Ugyanaz az Egyetlen képes volt kinyúlni és megfogni egy maroknyi kalciumot és zsírt, és így csinálni (Branham testvér ismét fúj egyet.), ismét. És az én nevem ott van az Ő Könyvében! Óh, mit érdekel engem, hogy beesettek a vállaim és hogy öregszem? Bizony nem érdekel, és egy kicsit sem aggódom miatta.

Mike (májk) testvér, egy napon, amikor felharsan az a nagy trombita, és az a József előlép, hallelujah! Azt mondja: „Gyermekek…” (Branham testvér ismét fúj.) Az Ő hasonlatosságára elváltozunk akkor, örökre fiatalok leszünk, és öregség már nem lesz többé. Betegség, gondok, fájdalmak mind eltűnnek. Dicsőség legyen az élő Istennek! Ő az, akin keresztül ma szól: az Ő Fia! „Hajdan különféle módokon, Ő szólt a prófétákon keresztül, de az utolsó napokban az Ő Fián, Krisztus Jézuson keresztül.” Minden ember szívéhez szól, akit Ő elhívott. Ha valaha is érezted az Ő hangját vagy hallottad, hogy kopogtat a szíveden, akkor ne utasítsd el. Imádkozzunk.

Mennyei Atyánk, ma este annyira boldogok vagyunk, hogy tudhatjuk ennek a Zsidó levélnek a megnyitásakor, hogy Pál hogyan ment vissza egyenesen az evangéliumokba. Ő nem építette ezt egy mondásra vagy egy megtapasztalásra. Azt akarta, hogy tudjuk, mi az igazság. És visszament az evangéliumokba, és vissza az Ószövetségbe, az evangéliumba, ami akkor hirdetve volt nekik. És ő látta az Ószövetségben az árnyékokat és előképeket. Ezért van nekünk itt ma este ez a nagy Zsidókhoz írt levél. És látjuk Ezt, Uram, és szeretjük Ezt. És a korokon át Ezt elégették, szétszórták és meg akarták semmisíteni, de most is ugyanúgy itt van nekünk. Mert Te azt mondtad: „Az egek és a föld elmúlnak, de az Én Beszédem soha nem múlik el." Akkor a kételkedő azt mondja: - Nos, azt mondod, Pál írta ezt… Nem Pál, hanem Isten, aki Pálban volt, az az alkotó Lény, aki benne volt Pálban. Mint ahogy Dávidban is benne volt, amikor azt mondta: „Nem szenvedem el, hogy az én Szentem rothadást lásson, és nem hagyom az Ő lelkét a pokolban." És az Isten Fia fogta a prófétának ezeket a szavait, és bement a pokol mélyére, és azt mondta: „Bontsátok le ezt a Sátrat, és Én három nap alatt újjáépítem." És meg is tette azt, mert Isten Szavából egyetlen vessző sem hiányozhat: tévedhetetlen. Hogyan tudjuk Istennek megköszönni ezt, ezt a nagy Urim és Tumimot, és hogy tudhatjuk, hogy ma este a tapasztalataink, Uram, felragyognak itt ebben a Bibliában. Újjászülettünk, és megvan a Szentlélek.

Kedves Istenünk, ha van itt olyan férfi vagy asszony ma este, vagy olyan kisfiú vagy kislány, aki még soha nem tapasztalta ezt… Hogyan támadhatnának fel, ha nincs bennük Élet? Óh, ők azt mondják: - Van nekem élet… De a Biblia azt mondja: „Aki élvezkedésben él, az halott, miközben él." Azt mondod, van Életed, de halott vagy. A Biblia azt mondja: „Azt mondod, hogy van Életed, de halott vagy. Azt mondod, hogy gazdag vagy és nincs semmiben szükséged, és nem tudod, hogy nyomorult vagy, szegény, mezítelen és vak, és nem tudod ezt." És ez ma este a gyülekezetek állapota, Uram. Mennyire lemaradnak ezekről a nagy, értékes dolgokról! Tudni, hogy a nagy Jehovah Isten, Aki csakis… Azt mondta: „Hozzátok Hozzám azokat a halakat…" Kellett, hogy fogja azokat a halakat, hogy valamit csinálhasson velük, hogy megmutassa, hogy a feltámadáshoz valaminek kellett lennie, amivel meg lehetett cselekedni. Ő nem csak halakat hozott létre, hanem készre főzött halakat, és megsütött kenyeret. És 5000 embert lakatott jól öt halból, néhány kenyérből és két halból. Óh, Uram, az Ő kezeiben volt az, és Ő volt a Teremtő. De kellett, hogy legyen valami a kezeiben. Istenem, hadd adjuk magunkat az Ő kezeibe ma este és mondjuk: „Óh, Istenem, végy engem, ahogy vagyok. És amikor eljön az életem vége, hadd menjek el ezzel a reménységgel, ami bennem van, tudva, hogy újjászülettem, és hogy a Te Lelked bizonyságot tesz velem, és bizonyságot tesz az én lelkemmel, hogy én a Te Fiad vagy a Te Leányod vagyok." És azon az utolsó napon Te feltámasztod őket. Add meg ezt, Atyám.

És miközben a fejünket meghajtjuk, van-e olyan, aki felemeli a kezét és azt mondja: - Emlékezzél meg rólam imádságban, Branham testvér. Akarom, hogy Isten ismerjen engem, hogy mielőtt elhagyom ezt a földet, Ő annyira ismerjen engem, hogy az én nevemet hívja. És én felelek." Az Úr áldjon meg téged, fiam. Isten áldjon meg, és téged, és téged, hölgyem. Van még

más? Csak emeljétek fel a kezeteket. Mondjátok: - Imádkozz értem, Branham testvér… Ezt fogjuk tenni. Isten áldjon meg, ifjú hölgy. Jól van. Most pedig, miközben a fejünket meghajtjuk és imádkozunk, ennek az éneknek az egyik versszakát fogom elénekelni.

Ne kívánd a világ hiábavaló gazdagságát,
Az olyan hamar elmúlik,
Örök dolgokra építsd reményed, ,
Azok soha nem múlnak el!
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Reménységed örök dolgokra építsd,
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!

Míg a testvérnő játszik és a fejeteket meghajtjátok, felemelitek-e a kezeteket és mondjátok-e: - Igen, Uram, itt a kezem… Hogy mit tesz ez? Megmutatja, hogy a lelked benned hozott egy döntést. – Akarom a kezedet, Uram! Isten áldjon meg, kisleány. – Felemelem a kezemet… - Isten áldjon meg, kisleány, itt lent. Rendben van, kedves. Tudod, Isten boldog, amikor látja, hogy ezt teszed. „Engedjétek a kisgyermekeket Hozzám jönni." – Akarom, Istenem, hogy Te fogd a kezemet. És azon a napon a Te kezedben akarok lenni, hogy amikor Te hívsz engem, akkor jöjjek úgy, ahogyan Lázár jött… Isten áldjon meg, testvérnő…

Amikor véget ér az utunk,
Ha Istenhez igazak voltunk,
Dicső és fényes otthonát a dicsőségben
Az elragadtatott lelked meg fogja látni!
És mit csinálsz akkor?
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Reményed örök dolgokra építsd,
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!

Mennyei Atyám, több kéz is felemelkedett ma este ezen a kis összejövetelen, hogy ők akarják megfogni a te változhatatlan, örök kezedet. Tudva, hogy amit Neked odaszánnak… Azt mondtad: „Én… Mindaz, akit az Atya Nekem adott, Hozzám jön, és egy sem vész el közülük. És Én feltámasztom őket az utolsó napon." Nem vesznek el, nem jönnek az ítéletre, hanem örökkévalókként, az Örök Életre. És csakis egyetlen Örök Élet van, és Az csakis Istentől jön. Az Isten. És mi Isten részévé válunk, annyira, hogy Isten fiai és leányai vagyunk. Amikor Isten Lelke van bennünk, akkor úgy gondolkozunk, mint Isten. Akkor igazságosságot és a szentséget gondolunk, és próbálunk úgy élni, hogy kedves legyen Őelőtte. Add meg, Uram, hogy ez a fajta Élet menjen bele minden személybe, aki felemelte a kezét. És akiknek fel kellett volna emelniük a kezüket, de nem tették, imádkozom, hogy Te legyél velük. Add meg ezt, Atyám. És amikor vége az utazásnak, vége az életnek, akkor hadd menjünk be a békességbe azon a napon Vele,

ahol soha nem leszünk öregek és nem leszünk betegek, és nem lesz gond. Addig pedig tarts minket örvendezőnek és boldognak, Őt magasztalva, mert az Ő Nevében kérjük ezt. Ámen.

Most pedig, ti hívők, emeljük fel a kezünket és énekeljük el újra a refrént.

Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Reményeid örök dolgokra építsd,
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!

Most dúdoljuk el. (Branham testvér dúdol.) Mialatt ezt tesszük, a melletted ülőnek… Mondjad: - Isten áldjon meg, testvérem… Fogjatok kezet valakivel, aki a közeletekben ül. – Isten áldjon meg… Mindkét oldalról kezet foghattok: - Isten áldjon meg. Isten legyen veled… Reményeid örök dolgokra építsd. (Tudom, hogy te vagy az, testvérem, Doc (dok). Tudom, hogy te már voltál ott, Neville testvér, régen.)

Amikor ez az út véget ér (Nemsokára meglesz.)
Ha Istenhez hűek voltunk (Seward (szóard) testvért is meglátjuk ott!)
Dicső és fényes otthonod a dicsőségben
Az elragadtatott lelked meg fogja látni!
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe! (Szeretem a dicsőítést az üzenet után.)
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Reményeidet örök dolgokra építsd,
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Az idő tele a gyors változással,
A földön semmi sem marad a helyén,
Reményeid örök dolgokra építsd,
Kapaszkodj…
Pillantsuk meg Őt, a láthatatlan Egyetlent most itt közöttünk, ahogy dicsőítjük Őt most, ahogy énekelünk.
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Reményeid örök dolgokra építsd,
Kapaszkodj Isten változhatatlan kezébe!
Béke! Béke! Csodálatos béke… (Csak imádjátok most Őt.)
Lejön… (Az üzenetnek vége, csak dicsőítsétek.)
Töltsd be lelkünk örökké, imádkozom,
A szeretet végtelen hullámaival. (Csak fürödjetek meg Őbenne.)
Béke! Béke! Csodálatos béke!,
Lejön… (Az a nagy Forrás most megnyílik.) *… fentről,*
Töltsd be lelkünket örökké, imádkozom,

A szeretet végtelen hullámaival. (Hát nem indít meg minket?)
... béke! Csodálatos béke,
Lejön az Atyától fentről,
Töltsd be lelkünket örökké, imádkozom,
A szeretet végtelen hullámaival. (Hát nincs ebben valami, ami olyan gazdag és édes, és…)

Vajon van-e közöttünk beteg ember, aki akarja, hogy olajjal megkenjük és imádkozzunk érte? Ha van, csak találjátok meg a helyeteket… Ez a hölgy itt a tolószékben? Csak hadd maradjon ott, majd én odamegyek és imádkozom érte. Nem kell beülnie a tolószékbe. Egy másik is? Óh, hát nem szeretitek az összejövetelnek ezt a részét? Hányan érzitek… Tudjátok, hogy Isten Jelenléte itt van? Ez az, amiről beszélek. Ugyanaz… Úgy érzed, mintha… Hányan érzitek, hogy csak úgy kiabálni tudnátok? Most pedig nézzük… Úgy érzed, hogy szeretnél valamit kikiabálni… Látjátok?

Ez békesség! Békesség! Csodálatos béke!
Lejön fentről az Atyától,
Töltsd be lelkemet örökké, imádkozom,
A szeretet végtelen hullámaival!
... reám…

Miközben dicsőítünk, megkenjük a betegeket olajjal és imádkozunk értük. Tudnál erre jönni, hölgyem? Mit jelent ez? A hitből való ima megmenti a beteget. Mindenki dúdolja azt az éneket… Megkenve olajjal… Köszönöm.

***